Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

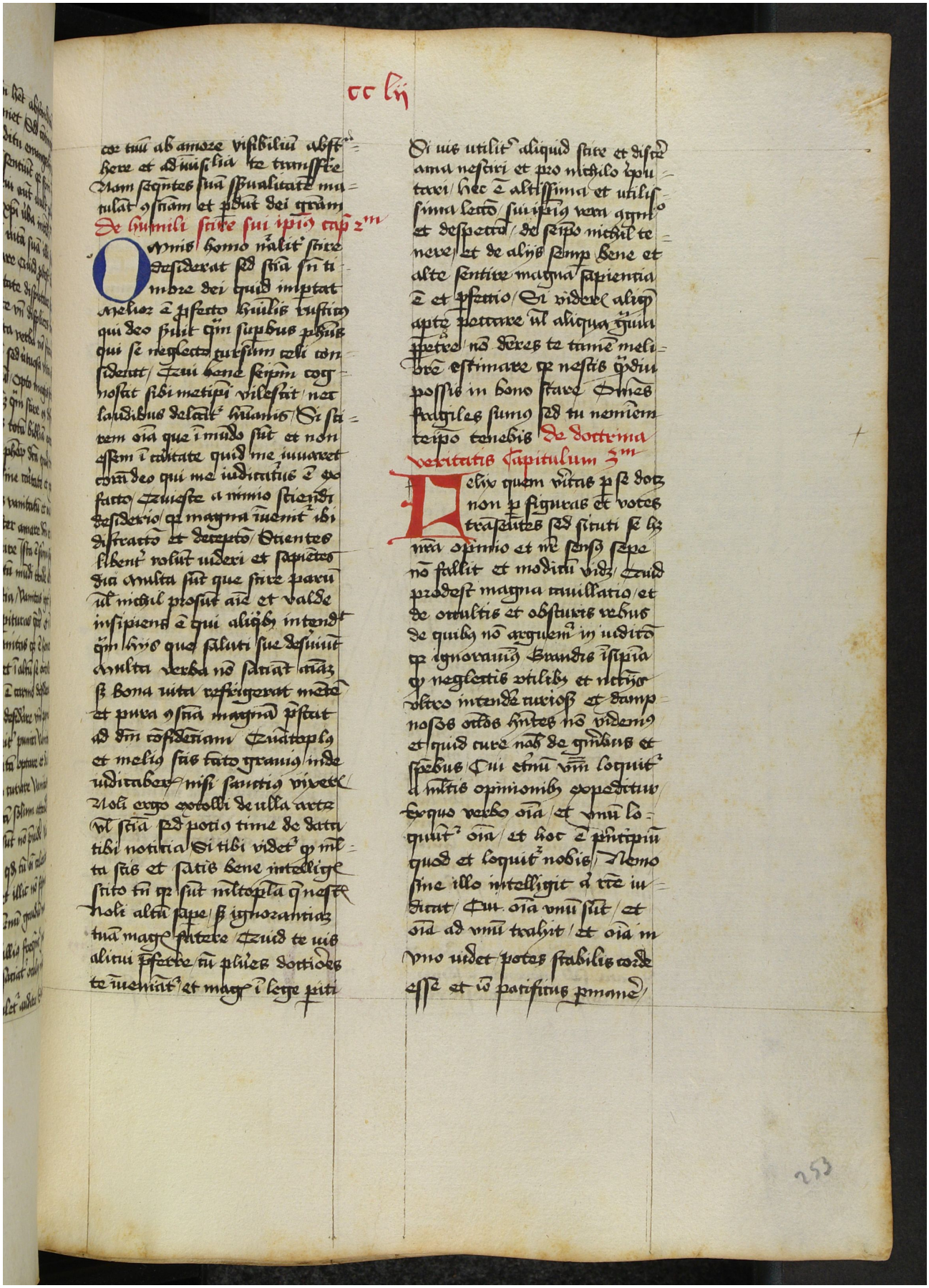

cc lij

cor tuū ab amore visibiliū abstrahere et ad iusticia te transferre. Nam spontes sua spiralitate mutilat q̃ nam et pdut dei qrām

De humili sire sui ipius cap 2m

Omnis homo nalit sire desiderat sed scia sin timore dei quid imptat. Melior ē profecto humilis rusticus qui deo fuit qm superbus philosophus qui se neglecto cursum celi considerat. Qui bene seipm cognoscit sibi metipi vilescit nec laudibus delectat humanis. Si scirem oia que i mundo sunt et non esem i caritate quid me iuuaret coram deo qui me iudicaturus ē de facto. Qui este a minio scienti desiderio et magna inuenit ibi distracto et decepto. Orientes libent rolunt uideri et sapientes dia multa sunt que sire parum ul nichil prosunt aie et valde insipiens ē qui aliqd intendit qm livo que saluti sue deseruit. Multa verba no satiat anīa. Si bona uita refrigerat mente et pura q̃ sua magna prestat ad dm confidentiam. Quantoplus et melius sas tanto gravius inde iudicabor nisi sanctio vivere. Noli ergo exoltari de ulla arte vel scia sed potius time de data tibi notitia. Si tibi videt q̃ multa sas et satis bene intelligis scito tu et sunt multoplia q̃ nosse noli alta sape. Si ignorantiaz tua magis fatere. Quid te uis alitui preferre cu plures doctiores te inuenint et magis i lege piti

Si uis utilit aliquid sire et discere ama nesciri et pro nichilo ipputari. Hec ē altissima et utilissima lectio sui ipius vera q̃ et despectio de seipso nichil tenere. Et de alis semp bene et alte sentire magna sapientia ē et perfectio. Si videre aliqs apte pictare ul aliqua ḡnia pictura no deres te tamen meliore estimare q̃ nescis q̃diu possis in bono stare. Omnes fragiles sumo sed tu neminem teipo tenebis

De doctrina veritatis capitulum 3m

Felix quem vitus p se doct non p figuras et voces transitures sed sicuti se h̄z mea opinio et me sensus sepe no fallit. Et moditi vidi. Quid prodest magna tranillatio et de occultis et obscuris rebus de quibus no arguem in iudicio q̃ ignorauiū. Quandis ispia q̃ neglectis utilibus et necessariis oculos intende curiosis et damnosis oculos hites no videmus et quid curē nos de gnibus et sirebus. Qui etiam om loquit a multis opinionibus expeditur. Eque verbo oia. Et vnu loquit oia. Et hoc ē principiū quod et loquit nobis. Nemo sine illo intelligit a tre iudicat. Qui oia vnu sut. Et oia ad vnu tralit. Et oia in vno uidet potes stabilis corde esse et io pacificus permane.

253